

Jilces pamatskolas
6. b klases skolnieces
Jevras Reinvaldes
paraksts "Las natīva Jelgavas pili"

Tas notika Ģelgavas pili....

Preiz senos laikos Ģelgavas pili dzīvoja hercogs ar hercogieni. Hercoga vārds bija Johans Reginens Alfs un hercogienes vārds bija Anna Fozetina Alfa. Tas bija baroka laiks. Pils bija skaista ar sienu un griestu gleznojumiem. Tātad stāvēja lielas porcelāna vāzes, kurās kalpones lika sātus, baltus un dzeltenus rīdus.

Kādu dienu pie hercoga atbrauca viņa brālis Rafalds Alfs. Viņam lūdzī atbrauca meita Sofija. Sofijai vienmēr patika iet peldēt, nevienu nepasakot. Tā vienu dienu viņa aizgāja peldēt,

bet pili sākās liels tracis. Lai neviens
vīnu neatpazītu, Sotila pārģērbās par
lauku skuki. Zemjēka dēls viņā
skatījās tik cītīgi, it kā viņu būtu jau
redzējis, Hanam meitene ļoti patīka.
Šad Hans vīnu uzskatīja: "vai tu kādu
meklē?". "Jā. Es meklēju kādu cilvēku,
kurš varētu parādīt ceļu uz upi," teica
Sotila. Hans pateica Sotilai, ka viņi
zinot ceļu uz upi un labprāt parādītu to.
Jā viņi gāja, līdz nonāca pie upes. Šad
abi pārģērbās un gāja peldētis.

 Šad Sotila pārceadās mājās, tēvs
bija dusmīgs un nateica sodu, viņa oaius
nedrūksteja iziet ārā no pils. Bet Sotila
bija norunājusi satīkties ar Hanu pie upes
arī nākamajā dienā. Viņa Hanam
aiestūtīja zīmīti, ka nevarēs atnākt. Sotēmis
un izlasījis zīmīti, viņi nolēma ielaukties pili.
Hans pa nakti ielida Sotilas istabā.

 Sotila bija priecīga. Hanam dzīze bija piet, taču viņi prasīja rīt atkal atnākt. Viena Hanam teica, ka parunāšot ar tēvu, vai viņi nesavētu apprecētis.

 Pagāja mēnesis, līdz Sotila beidzot uzdrošinājās pajautāt tēvam par precēšanos ar Hanu. Tēvs viņai to aizliedza. Beidzot Sotila tēvu pierunāja tikai ar vienu nateikumu. "Ja Hans izturēs manus pārbaudījumus, tad savēsi precētis, bet ja neizturēs, tad nesavēsi precētis," Sotilai teica tēvs. Nākošajā nedēļā sākās Hana pārbaudījumi. Hanam bija jāpāreir beir pārbaudījumi.

 Šie viņpārbaudījumi notika pagrabsā. Viņam bija jācīnās ar velniem. Pirmajā dienā viņš cīnījās ar vienu velnu. Hans ieguva dažas rētas, taču viņš velnu uzvarēja. Otrajā dienā tie bija lietāki nekā pirmās. Ar šiem trīm bija jāpārēilas. Šiem bija lieli ragi un nagi, gara aste. Šo viņi lietoja kā pātāgu.

Hanu jektita. Haner han atsehejān,
 bija viņa sapņotais kātān. Kātān bija
 lieldarīn. Jūnpret bija tūdi. Sefla
 un Hanu bija laimīgi līdz mūža galam.